

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3820/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против тужених Града Београда, чији је заступник Градско правобранилаштво и ЈКП Београд пут из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6157/19 од 11.09.2019. године, у седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6157/19 од 11.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6157/19 од 11.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог Града Београда за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 27179/15 од 08.03.2018. године, првим ставом изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе извршене у поднеску тужиле од 22.11.2017. године. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате, и то на име претрпљених физичких болова износ од 250.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 200.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 400.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова услед наружености износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 08.03.2018. године, па до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде солидарно исплате месечне износе ближе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом почев од 01.04.2013. године, па до исплате. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужилца да туженом Граду Београду накнади трошкове

парничног поступка у износу од 12.000,00 динара. Петим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавежу тужени да јој накнаде трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6157/19 од 11.09.2019. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), а ради потребе разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на постојање одговорности тужених за насталу штету и примену правила о терету доказивања, заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Стога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, из којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 28.12.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.009.134,06 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одбијен је захтев за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију применом члана 154. став 1. ЗПП, јер исти нису били потребни и нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке решења.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**